

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۱ جولای ۲۰۱۹

عقب نشینی است و یا برگماری انتخاباتی؟؟

یکشنبه- ۰۹ سرطان ۱۳۹۸ - کابل: از طریق رسانه ها مطلع شدیم که امروز "غنی احمدزی" از موضع "مالک الرقاب" افغانستان، با تأسیس یک وزارتخانه جدید زیر نام "وزارت دولت در امور صلح"، "عبدالسلام رحیمی" رئیس دفترش را به آن سمت گذاشته، به جایش "فیض الله کاکر" را به حیث رئیس دفتر مقرر نمود. همچنین رسانه ها اطلاع دادند که تغییر و تبدیل از طرف رقبای انتخاباتی "غنی احمدزی" یک حرکت قبل از وقت و غیر مجاز انتخاباتی دانسته شده، از به اصطلاح "کمسیون مستقل انتخابات" خواستند تا جلو فعالیت‌های قبل از وقت "غنی احمدزی" را سد شوند.

یادداشت امروز را به بحث در همین مورد اختصاص داده ام:

۱- ایجاد یک وزارتخانه جدید در چوکات تشکیلات دولت آنهم بدون مجوز قانونی از "قانون اساسی" و "پارلمان" یک بار دیگر نشان داد که طرز دید "غنی احمدزی" نسبت به دولت افغانستان و ادارات آن، طرز دید یک حکمروای مطلق العنانی است که اراده خودش را قانون دانسته، هرکاری می خواهد انجام می دهد بدون آن که به کسی خود را پاسخگو احساس نماید.

در غیر آن به اساس قوانین نافذ اداری در افغانستان، هرگاه مقامی خواسته باشد شعبه ای بر شعبات موجود دولت بیفزاید نخست موظف است بعد از تثبیت ضرورت آن نهاد جدید، بودجه اش را از طریق وزارت مالیه روشن نموده، برنامه افزودن آن شعبه و نهاد را با مدارک تمویل آن به پارلمان بفرستد. وقتی پارلمان ایجاد آن شعبه را در تشکیلات دولت پذیرفت، مسئولین مربوط می توانند، فیصله پارلمان را اجرائی نمایند.

استثناء در چنین مواردی فقط زمانی پیشبینی شده که پارلمان وجود نداشته باشد و رئیس جمهور با استفاده از صلاحیت هایش طی یک فرمان تقنینی، کار را انجام دهد. امری که در شرایط فعلی صدق نمی کند.

۲- با موجودیت نهادهی زیر نام "شورای عالی صلح"، ایجاد یک وزارتخانه جدید که تقریباً تمام وظایف مربوطه اش را به پیش می برد، عملاً در یک جاده ناسالم موازی کاری اداری گام گذاشتن است. موازی کاری که تنها می تواند با انحلال یکی از آنها از بین برود. از آنجائی که وزارتخانه جدید روی ملحوظاتی که برای "غنی احمدزی" مطرح است به وجود آمده، مسلم است که در ادامه می باید "شورای عالی صلح" از بین برود.

۳- با از بین رفتن شورای عالی صلح هرچند ممکن است تعدادی از افراد و کادراهایش در چوکات وزارتخانه جدید جذب شوند، مگر مسلم است که تعدادی از کادراهی دست اول آن از جمله ده ها ملا و مولوی بریده از طالب و یا روز

حکومتی و شب طالب، همراه با "کریم خلیلی" رئیس و "داوودزی" فرد شماره یک آن نیز سبکدوش بگردند. امری که بیانگر عهد شکنی های متواتر "غنی احمدزی" با متحدین و زیر دستانش به خصوص "داوودزی" می باشد.

۴- این حرکت به همان اندازه که می تواند مطابق با ادعای کاندید های مخالف "غنی احمدزی" یک حرکت انتخاباتی قبل از وقت باشد، می تواند عقب نشینی به اصطلاح آبرومندانۀ "غنی احمدزی" از یارگار، مغز و بازوی توانی خودش "عبدالسلام رحیمی" نیز باشد. با در نظر داشت این که در تمام ۵ سال حاکمیت "غنی احمدزی" بر افغانستان، در واقع این "سلام رحیمی" بود که به نام "غنی احمدزی" بر ارگ و افغانستان حاکمیت می کرد و با در نظر داشت این که اقتضاحات اخیر استفاده های جنسی در داخل ارگ سخت باعث بدنامی وی و "غنی احمدزی" گردیده است، می شود حدس زد که "غنی احمدزی" بدین وسیله خواسته است تا بدون اذعان به شیوع فساد در ارگ، علیه آن مبارزه نماید.

۵- اخراج "رحیمی" از ارگ و اعزام وی به یک وزارتخانه جدید و بی درو پیکر، می تواند برخاسته از ترسی باشد که این روزها توسط نزدیکان "غنی احمدزی" نسبت به "رحیمی" در ذهنش کاشته شده است. زیرا از مدتها بود که در اخبار سرچوک تبصره می شد که "رحیمی" برای خودش مشغول کار بوده تلاش دارد به اشاره برخی از کشور های خارجی زیر پای "غنی احمدزی" را خالی نماید.

هموطنان گرامی!

چنین تغییراتی در عرصه اداری آنها در شرایط بغرنج و متشنج کنونی، دال بر توانائی دولت دست نشانده در اداره امور نمی باشد، بلکه عکس آن دال بر ضعف و ناتوانی دولت دست نشانده حتا در پیشبرد اهداف خودش نیز می باشد. پس بر ماست که در چنین شرایطی بر تعرضات خود افزوده و نگذاریم دولت دست نشانده نقایص و کمبودهای ماشین سرکوبش را برطرف و کامل بسازد.

سرکها ما را می طلبد!!